

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/405/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1014893963
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1014893963.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: W.. K. S., S. T. Č.. XXX, T. zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Marcel BORIS, s.r.o., Bratislava, Vajnorská č. 8/A, IČO : 36863319 proti odporcom: 1./ B.. B. A.I., S. S., S. Č.. XXX/XXX, 2./ Y. A., S. S., S. Č.. XXX/XXX, o zaplatenie 1.300 € s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 10.apríla 2014 č.k. 43 C 242/2013 - 53, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa prerušil na návrh odporcov 1/, 2/ konanie o návrhu navrhovateľa, a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 14C 93/2013.

Svoje rozhodnutie oprel o ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., keď v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že kým v tomto konaní sa navrhovateľ ako vlastník nehnuteľnosti domáha voči odporcom 1./, 2./ zaplatenia žalovanej sumy titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré získali odporcovia 1./, 2./ tým, že neoprávnene užívajú nehnuteľnosť, ktorej vlastníkom je navrhovateľ. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 14C 93/2013 sa odporcovia 1./, 2./ v pozícii navrhovateľov domáhajú voči W.. K. S. určenia, vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá je t.č. v zmysle zápisu v katastri nehnuteľností vo vlastníctve odporcu a ďalej sa domáhajú aj určenia neplatnosti právneho úkonu. Z uvedeného prvostupňový súd vyvodil, že v konaní pod sp. zn. 14C 93/2013 sa rieši otázka, ktorá môže mať zásadný význam pre rozhodnutie súdu, pretože ak súd určí vlastnícke právo k nehnuteľnosti v prospech odporcov 1./, 2./, bude to mať význam v tomto konaní pre posúdenie dôvodnosti nároku na vydanie majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu.

Uvedené uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ, v celom rozsahu, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne navrhoval napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zmeniť tak, že odvolací súd návrh odporcov 1/, 2/ na prerušenie konania zamietne. Súdu prvého stupňa vytýkal nesprávne právne posúdenie veci. Tvrdenia odporcov (podobne v konaní vedenom pod sp. zn. 14C 93/2013 označil za účelové. Odporcovia sa niekoľkonásobne zadžili a namiesto plnenia svojich povinností, vyplývajúcich im zo záväzkov, či platných právnych predpisov, neoprávnene zasahujú do práv a oprávnených záujmov iných a znemožňujú tým výkon jeho vlastníckeho práva - na Okresnom súde Bratislava V je vedených niekoľko súdnych konaní, pričom odporcovia sa bránia voči platobným rozkazom podávaním odporov, bez toho, aby platili súdne poplatky a zúčastňovali sa pojednávaní. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 14C 93/2013 bolo na základe návrhu odporkyne 1/ (v pozícii navrhovateľky) nariadené predbežné opatrenie, ktorým súd zakázal navrhovateľovi (tam odporcovi) akýmkoľvek spôsobom nakladať s nehnuteľnosťami, ktoré užívajú odporcovia. Na základe odvolania navrhovateľa bolo nariadené predbežné opatrenie zrušené. Navrhovateľ je tak oprávnený nakladať s nehnuteľnosťami, ktoré má o svojom výlučnom vlastníctve, avšak de facto je toto jeho právo nevykonateľné, keďže odporcovia nehnuteľnosti stále neoprávnene užívajú a navrhovateľovi znemožňujú prístup k nim. Odporkyňa 1/ sa

síce v konaní sp. zn. 14C 93/2013 domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, avšak táto skutočnosť nebráni tomu, aby súd rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa stavu, ktorý tu je v čase rozhodovania o právnom nároku navrhovateľa; v prípade úspechu odporkyne 1/ v konaní sp. zn. 14C 93/2013 by táto bola potom oprávnená požadovať od navrhovateľa vyplatenie uhradeného nájomného späť. Prvostupňový súd vôbec neprihliadal na tvrdenia v jeho vyjadrení k odporu, ktorý podali proti platobnému rozkazu odporcovia. Prerušenie konania až do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 14C 93/2013 spôsobuje, že nemá možnosť užívať svoje nehnuteľnosti; pokiaľ sa budú odporcovia vyhýbať účasti na pojednávaniach, budú tým odďaľovať vyriešenie vzniknutého stavu, čo môže trvať niekoľko rokov. Nehnuteľnosti sa tak budú znehodnocovať, pričom navrhovateľ ich nadobudol za kúpnu cenu vo výške 550.000,- €.

Navrhovateľ v odvolaní argumentoval ďalej tým, že v danom prípade neboli splnené podmienky na prerušenie súdneho konania a súd prvého stupňa mohol konať aj inak - mal možnosť nariadiť vo veci termín pojednávania, pripojiť si súvisiace spisy aby mohol posúdiť, či správanie odporcov nie je len zneužívaním ich práv. Rozhodnutie súdu prvého stupňa o prerušení konania porušuje jednu zo základných zásad súdneho konania a to zásadu hospodárnosti konania. Súd mal najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, mal konanie prerušiť. Prvostupňový súd však rozhodol bez vykonania iných vhodnejších opatrení. V odôvodnení svojho uznesenia sa prvostupňový súd nevysporiadal s jeho tvrdeniami a argumentáciou proti prerušeniu súdneho konania, hoci tak urobiť mal, poukazujúc na rozhodnutia IV. ÚS 115/03, III.ÚS 119/03, III.ÚS 209/04. Záverom dodal, že na Okresnom súde Bratislava V je voči odporcom vedených viacero konaní, kde sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia za každý kalendárny mesiac roku 2013, počnúc mesiacom aprílom 2013; v každom jednotlivom prípade navrhli odporcovia prerušenie konania, ale nie v každom bolo ich návrhu vyhovené - stalo sa tak len v konaní sp. zn. 24C 283/2013, v ktorom navrhovateľ podal odvolanie; v ostatných súd prvého stupňa návrhu na prerušenie konania nevyhoveli a vo veci nariadil termín pojednávania (sp. zn. 42C 396/2013, sp. zn. 42C 337/2013). Nesprávne rozhodnutie prvostupňového súdu o fakultatívnom prerušení konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm.c/ O.s.p. svojimi účinkami významne zasahuje do základného práva účastníkov konania na prejednanie vecí bez zbytočných prietahov; naopak rozhodnutie, ktorým súd konanie nepreruší, svojimi právnymi účinkami do hmotnoprávneho ako ani procesnoprávneho postavenia a práv žiadneho z účastníkov konania podstatným spôsobom nezasahuje, a to bez ohľadu na to, či takéto rozhodnutie súdu objektívne vychádza zo správne zisteného skutkového stavu vecí a zároveň aj správneho právneho posúdenia. Materiálny obsah základného práva na súdnu ochranu v takom prípade smeruje práve k rýchlemu prejednaniu a konečnému odstráneniu stavu právnej neistoty účastníkov konania. Prerušenie konania možno považovať za najzdĺhavejšie opatrenie pri vedení konania, pretože ochrana práv navrhovateľa by sa mohla reálne naplňať až po právoplatnom skončení konania o určovacej žalobe. Vzhľadom na všetky okolnosti uvádzané a vzhľadom na správanie odporcov mal konajúci súd rozhodnúť inak.

Odporcovia 1./, 2./ sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřili.

Odvolací súd vec preskúmal v napadnutom (t.j. v celom) rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 109 ods. 2 písm.c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V zmysle ust. § 109 ods. 2 písm.c/ O.s.p. ide o riešenie takej predbežnej otázky, ktorú si konajúci súd pre svoje rozhodnutie môže posúdiť aj sám (§ 135 ods. 2 O.s.p.). Citované zákonné ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie dopadá na procesné situácie, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie ako jeho povinnosť. Je pravdou, ako na to poukazuje aj navrhovateľ vo svojom odvolaní, že súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber vhodného opatrenia (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, vyriešenie predbežnej otázky) slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení príslušného konania má súd podriadiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 O.s.p.) a spomedzi viacerých opatrení použiť to, ktorým sa ochrana práv účastníkov konania zabezpečí čo najrýchlejšie a najúčinnejšie. Takým hľadiskom je nesporne aj hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú možno prerušenie konania považovať vo všeobecnosti skôr za výnimku než za pravidlo.

V danom prípade je nesporné, že otázka určenia vlastníctva nehnuteľností, ktorá je (okrem iného) predmetom sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 14C 93/2013, má podstatný vplyv na konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, vedeného pod sp. zn. 43 C 242/2013, nakoľko rieši otázku vecnej aktívnej legitímácie v tomto konaní. Z uvedeného dôvodu je nutné posudzovať opodstatnenosť procesného návrhu odporcov 1./, 2./ na prerušenie tohto konania veľmi citlivo, pretože výsledok konania, v ktorom sa rieši otázka, majúca podstatný vplyv na rozhodnutie súdu, môže významne zmeniť rozhodnutie súdu vo veci samej. Z uvedeného dôvodu považuje odvolací súd za procesne ekonomickejšie vyčkať na rozhodnutie súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14C 93/2013 a teda konanie prerušiť. Súd prvého stupňa preto vec správne právne posúdil, keď rozhodol, že konanie prerušuje; na prerušenie konania na základe ust. § 109 ods. 2 písm.c/ O.s.p. boli splnené zákonné predpoklady. Odvolací súd z uvedeného dôvodu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.